

EL TRADICIONALISTA

SETMANARI CATÓLIC

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Girona.	1.50 Ptas. trimestre
Fora.	2.90
Estranger.	2.50
Nombre sòl.	0.10

PAGO PER ENDAVANT

DEU, PATRIA, REY.

SORTIRÀ ELS DISSABTES

Girona, 27 de maig de 1905

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Abeuradors, 7, 2.º

VENTA Y SUSCRIPCIÓ

Argenteria, 26 y Forsa, 14

Anuncis y comunicats a preus convencionals

No's tornen els originals

Núm. 113

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Dia 27 dis. Sant Joan, p. y m. y l Ven. Be. da, pvre.—Dia 28 diu. Sant Just. b. d' Urgell y sant. Just. c. fill de Vic.—Dia 29 diu. Sants Mot y Felip, mrs.—Lletanies. Abst. de carn.—(I. B.)—Dia 30 dim. Sants Gabí, Crispul y Crencencia, mrs. y st. Fernando, rey.—Lletanies.—Dia 31 dim. Ntra. Sra. del Amor Hermós.—Lletanies.—Abst. de carn.—Dia 1 de Juny, dij. LA ASCENSIÓ DEL SENYOR y Sants Inyigo, ab.—(I. P.)—Dia 2 div. Sants Erasme, b. y m. y sants Pere y Marcell, mrs.

QUARANTA HORES

Avuy son a l'església de Sant Pere, y demà passen a la de les Dominiques. Les 40 hores d'ecsposició son de 8 a 11 y mitja del matí y de les 6 y mitja a les 8 y mitja de la tarda.

Els diumenges al matí se reserva a les 12, y a la tarda l'ecsposició comença una hora més aviat.

Apostoliat de l'Oració

Intenció per a 4 mes de maig (Benedicida per Sa Santedat). Les Congregacions Marianas.—Oració quotidiana per aquet mes: Oh Jesús meu! per mediació del Cor immaculat de Maria Santíssima vos oferesc les oracions obres y treballs del present dia, en reparació de les ofenses que se vos fan, y per les demés intencions de vostre Sagrat Cor.

Vos les oferesc, en especial, per a que les Congregacions de Maria augmentin en nombre, en fervor y en influència, per a gloria de Deu y bé de les ànimes.

Resolució apostòlica.—Entrar en una Congregació de Maria.

DEL JOC

«Anteayer se nos acercó un sujeto—a quien no conocemos manifestándonos que estando ya arreglada toda cuestión que se refiriese a la apertura de la timba pública, se nos habían señalado 100 pesetas por quincena, con objeto de que guardáramos silencio, añadiendo que únicamente se estaba pendiente de nuestra actitud para su comienzo... etc.»

Quisiéramos saber quien ha tenido la avilantez de confundirnos con un baratero. ¡Lo quisiéramos saber!

Advertimos, como medida de prudencia, que nunca, jamás, se nos venga con embajadas de tal índole, porque de lo contrario adoptaremos alguna resolución enérgica.

LA REDACCIÓN.

De La Lucha del divendres passat, 19 del corrent retalem lo anteriorment transcrit. No fa gayres dies que cridavem l'atenció de les autoritats perquè's deya en veu alta pels

carrers que's jugava descaradament als prohibits; en varis altres periòdics se feyen semblants protestes y quan ja 'ns crèyem que se dexava reposar al pobre Jordi, ens surt La Lucha ab la sensacional noticia de que un subgecte al qual en aquella redacció no conexen (?) els hi havia manifestat que estant ja arreglada tota qüestió que's referenci a l'obertura de la timba pública (!) se 'ls hi havia senyalat 100 pessetes quinzenals perquè callessin afeginthi que no més faltava la seva resposta pera comensar.....

Ah! no; en faltaven d'altres de respostes, o mellor dit, per a que fos cert axó darrer era indispensable que's ens hagués preguntat també a nosaltres, lo que no han fet ni farán perquè no 'ns contentariem pas ab fer les aménasses que's conereta a fer La Lucha, de adoptar alguna resolució enérgica, puig entenem que l'assumpte es d'ecstrema important, cia per a demorar el pendre les aquestes resolucions, y ancara que no se 'ns haja acostat cap sujeto desconocido per parlarnos de semblant assumpte, no podem dexar passar el present nombre sense fer pública la nostra protesta, puig de ser cert lo dit per La Lucha, estariem altrá volta en aquelles épocas d'immoralitats tantes vegades censurades per nosaltres.

VARIETATS

Articles literaris

LA PRIMERA CARTA

El dia de marxar a servir el rey, en la tendra despedida ab sa familia, haguda davant per davant del mas llur, digué, boy trucat, clos el puny dret, son ferrey pit, y solemniament. —Jo 'm faré home; us ho juro.

Ell's enginyá pla bé: un compay de penes y fadigues l'ensinistrá a escriure, y sapiguent com savia de confegir quatre mots de lletra y més a més ab sa tossuderia de brau, al cap d'un any s'havia aprofitat maravellosament.

Y anava a comensar una obra magistral. S'arreconá a una taula d'un canto de café, en un hora d'escassa concurrència; y després de fortificarse ab una copeta de rom

escarxat, picá ab les mans enclotades, y feu:

—Ep, mosso!

—Que se li ofereix?

—Tindria pas paper, ploma, tinter y un sobre.

Dintre poca estona comparexia el mosso:

—Como se pida.

Tragué la copeta, platet y ampolles de la taula, va fregar-la, mentres l'altre sostenia els estris d'escriure, y s'allunyá dextant capficat al simpátic minyó. Aquet col·locá a una distància convenient y estudiada el full de paper; poca cosa lluny y a la dreta, l'escriptori; a l'esquerra, el sobre; posá la mà esquerra sobre el full de paper y ben apropiada al pit, y ab la dreta ficá la ploma precipitadament dintre l'tinter. Esperá una estona les somiades paraules y rascant sobre el paper tabi pena y angunia, capsó la carta:

A mis ceridos paders...

Aleshores es repensá; y seguidamente posava:

Y a mi inol vidarte Rosita a San Ciprián delos ays.

Mentres anava escriguent la carta, son anima enraonava ab interès vivissim:

—Justa la fusta. Rebé a poder de mi pecho...

—Si, si, una mica de poesia s'ha de conèixer que he vist comedia y he llegit alguna novelota.

—Mi pecho lleno y radiante de alegría... os manifesta ce estoy bueno G. a D. y lo mismo los desoy avos paders ermanos y...

—Si, si, tafoy? porque no?

Y atí Rosita buena y encantadora:

A l'arribar a n' aquí, ab el revés de la mà dreta s'axugá una llàgrima, espontània com un infantó de pagés.

Tot seguit en la carta venia un enfilall de noticies y tendreses sens ordre ni concert. Que si ell desitjava abrasarlos a todos; que si un seu camarada seminarista pero buen cico, li n'hi havia ensenyat d'escriure; que si alguns céntims li anirien com el anillo al dedo etc... Y acabava la missiva ab un meo fresco S. S. y la galdosa firma de Rossendo. Gallerans acompanyada d'una historiada rúbria.

Després ab l'afició d'un barba-mec que tira als Jocs Florals per volta primera, abocá sorra sobre les lletres, llegí y rellegí ab complascencia son dictat, el tancá dintre una carpeta, y posá la adressa ab lletres de palm, porque s'entengués divinement.

Es disposava a sortir, peu dret, axugantse el front.

Picá ab les mans, cridant ensemps:

—Ep, mosso, el comte!

El mosso era home d'una cin-

quantena de anys, de fesomia agradable, ulls grossos, y anava afeytat de cara com un capellá. En aquélla hora de la tarda, poquissims parroquians el molestaven, axis es que de bon grat l'hauria contada una estona ab aquell minyó simpátic.

—Dispénsim em dirá cedasser, haurá vosté escrit als seus pares?

Ell sentia el noble orgull d'un fill; digué.

—Caballment. Si un sab quatre dexonsis de lletra, qui es que ho te de conèixer sino ells y la Roseta? vull dir una noya de totes prendes que sempre ens ha dut lley a n'els de casa.

El mosso mitj-reya dolsament:

—Veu? jo també n'hi tiné un de noya seví el rey: el tinc a Lleyda. Donés, si, aquet noy també en sab de lletra. Ay senyor, si vostés els fills, compreguessin la ditxa que es per un hom un trós de carta.

—Si val a dir la veritat el minyó sentia enveja de que un qualsevol disfrutés del seu enginy.

El mosso continuava la xerra.

Tanta pressa que'l soldat tenia semper: —Queridos paders! oh! miri, axó fa trencá el cor. Pensar que un hom no es tot sol sobre la capa de la terra, que hi ha qui aneara ens di tres xavos d'estimació, es una alegría bojá, un pler que no se 'l pot imaginar cap fill si no es pare. Oh els pares! els pares! Queridos paders! Com hi ha mon ens ho merexem. S'ha de ser pare per a entendre tot axó: Queridos paders...

L'home s'hi anava enfurismant.

—El motivo de estas cuatro mal perguenadas lineas es para decirlo que estoy bueno. Quan un llegex alló, no s'hi veu de cap ull. Un hom pare es una mica eczagerat pels fills y a vostés no 'ls hi fa gota de mal el cor quan ens escriuen? Be, vaja, per a estimar de part de bó s'en ha de ser.

—Natural. Bueno, dos, passiu be tingui, feu el minyó, desempallegantse de la importuna llagasta.

—Te raó: vosté porta pressa. Y a més que se li 'n donará de l'auca dels altres soldats ancara que siguin fills de pares? Ja ho deya el versista. «Qu' haya un calabra mas ca importa el mundu?»

Y parlava ab una veu tan llastimosa y ab tan bona intenció que l'altre no 's podia pas ofendre.

Es miraren compasivament l'un a l'altre. El soldat allargá de primer sa mà y encaxaren afectuosament. El mosso acompanyá al minyó a fins al pas de la porta.

—Vingui sovint per aquí. Ancara que no'm prengui rés li dexaria paper y tinta y sanc de les meves venes per a escriure als seus pares... els pares... els pares...

Pocs moments aprés, en el bussó públic espercebia el crac lleugeríssim d'una carta al caure, y aquell soldat se n'anà a passejarse triomfalment per la Rambla, en mitj de la gentada, magestuós y tivat com els gegants de la professó de Corpus.

Els pares y el Sr. Rector qu'els hi llegí la carta se'n feren creus dels avensos del xicot, y la Roseta assegurá confidencialment a una amiga, que tenia esperances d'arribar a ser la senyora d'un secretari, pero d'un secretari no pas d'un poble de mitja dotzena de cases... ab els talents que Deu li havia regalat a n-el sabí d'en Sendo... Les veines murmuraven si li havia escrita algun cabo amic seu aquella carta... ningú els hi fregia a n-elles...

J. MONTSERRAT.

PREMPSA

Quatre mots a «Lo Geronés».—Realisme del siglo XX.—Els gossos y el «Diario de Barcelona».

Lo Geronés es un setmanari que fins va forsa bé. Escrit per gent d'ordre y seriosa, sens atacar les nobles idees cristianes que deurien venerar y respectar tots els catalanistes de verdadera mena, se'n presenta simpàtic comparat ab certs Automòbils y certes Llucies que prostitueixen les creences de nostra estimada ciutat, per més qu'a voltes fustigui inconscientment la noble Família Carlista, que deuria mirar-se com a germana de la Causa Nacionalista, qu'es tot lo menys que demanar podem.

Peró desitjariem que fora un xic mes prim mirat, per ecz. en l'anunciar els sumaris d'alguna revista qu'está causant al veritable esperit catalanista més mal que pedra seca. Ens referim a Joventut. Totes les persones que tinguin una mica de correcció y estimin la decencia, deurien foragitarla de llurs cases y abstenir-se de tota mena de propaganda en favor d'ella, per insignificant qu'aquesta sigui ó pugui semblar. Es veritat que Lo Geronés s'absté de tot comentari y fa poca cosa més qu'acusar rebut; però ja n'hi ha massa tractanse d'una revista que ls ayments de la literatura saben bé pro de quin peu se dol, y qu'está publicant un folletí, original d'aquell Noguerras, col·laborador antany de la catòlica Talia; però publicador més tart d'alguna bàquica en Catalunya Artística, quelcom atrevida, y qu'arriba en el folletí de qu'estem parlant a fer literatura que no trovem per calificarla ecspresió més adequada que la de literatura de.... Water-closet. Ens ho perdonin els llegidors: bastará per mostra de la obra de que parlem dir que en vers y tot es retreuen el mot *pivar* y altres paraules de carreter.

Ens-e sembla també de poc gust el publicar sencer y sens reserves un cartell dels Jocs Florals de La Bisbal, aont s'ofereix un premi «a la composició en prosa que mellor honri la memoria del may prou plorat mestre del federalisme—hauria pogut afegirhi el company, *liberal* y fora mes just el calificatíu—en Francisco Pi y Margall. Lo metex diem de l'altre premi del metex certam ofert per en Vallés y Ribot.

Dispensi Lo Geronés, y vigili més que sobre els carlins que cap y a la

fi hauriem de ser mirats com a germans dels que defensen l'autonomia castissa y de rassa, sobre certes coses dels que segurament considerarà com a germanívols companys de causa.

—El *Diario de Barcelona* publica un article sobre els gossos que merex ser reproduit; n'extractarem un tros solament, per no donar massa llargaria a n-aquesta secció. Y de passada, per si arribessin a les augustes orelles del periódic barceloni les nostres humils paraules, ens atrevirem a remarcar que de gossos en parla bé y que ho voldriem que d'aixó y d'altres coses consemblants s'ocupés sempre. Diu: «El mas pacífico de los ciudadanos llama á la puerta de una casa donde hay un perro: á su campanillazo medurado responde el ladrido agresivo de un animal que acude antes que nadie á recibirle; la puerta se abre al fin, y lo primero que ve entonces es el *guardian de la casa*, casi siempre acentuando sus manifestaciones de desagrado.—¿Don Fulano de Tal? pregunta cortesmente.—Entre usted, le contestan mientras el can redobla sus ladridos; y alguna vez se dignan añadir: no le haga caso al perro: no hace nada.

Aquí el visitante podria replicar, con lógica sobrada, que algo hace, el animal, puesto que ladra, le estorba el paso y le molesta; pero es frecuente que no le den tiempo para formular sus quejas, y con irónica sonrisa, como acusándole de pusilanimidad, le digan en seguida:—Pase, no tenga usted miedo, no muerde á nadie. Y, en efecto, como no muerde á los de casa, el dueño del perro se cree suficientemente autorizado hasta para hacer esa afirmación rotunda y absoluta.—No hay cuidado, no le morde rá á usted.

Claro está que, á pesar de tan solemne declaración, se da á veces el caso de que el can no se crea obligado por su parte á respetar el compromiso: contraído por su dueño sin antes consultarle y tenga á bien ensayar el poder de penetración de sus colmillos en las carnes del forastero; pero, cuando esto ocurre, el amo del perro no suele preocuparse gran cosa, y es de clavo pasado: con pedir perdones repitiendo tres ó cuatro veces *que aquello no había pasado nunca*, ya le parece haber cumplido con las reglas de la más pulcra educación.

¿Y qué diremos de nuestras autoridades? *La legislación vigente* no puede ser mas paternal para los perros: todos los años se publica un bando sobre matrícula y bozal obligatorio, recogida de los canes que se encuentran sin tales requisitos y su devolución mediante el pago de una multa... que muchas veces se condona: total nada.

Ya sé que los protectores de animales aplauden medidas semejantes y se horrorizarían si se volviera al sistema de la *morcilla*, por lo que tiene de cruel y repugnante; pero... yo, que tengo tambien mis pretensiones de protector, parto del principio de que el primer animal que hay que proteger es el hombre, con perdon sea dicho, y á ello me atengo. Quiero decir que los intereses de los demás animales me merecen la mas profunda simpatía, siempre y cuando queden debidamente garantidos los del *Homo sapiens de Linneo*, especie á la que me honro en pertenecer.

Y, la verdad; yo no pondré en duda que en otros países sean concilia bles los intereses del hombre y los del perro mediante bandos por el es-

tilo; pero lo que es en éste lo dudo, y lo dudo porque en éste lo más comun es no cumplir los bandos.

Se ha dicho que en España al llegar á cierta categoria (no sé si la de 20.000 reales) se puede uno considerar revestido de absoluta inmunidad, y en Barcelona con los perros pasa algo parecido: en llegando á cierta falla no hay lacero que los coja.

Llevo hace tiempo hecho una observación que puede comprobar cualquiera de mis lectores: los perros chicos—no las monedas de cinco céntimos, sino los gozques de pequeña talla—llevan con frecuencia su bozalito cuidadosamente puesto y construido de forma que les impide morder; los de talla regular no llevan por lo comun cuando llevan algo, mas que una correa que no les priva poco ni mucho de batir las mandíbulas, pero perro de gran tamaño, lo que se llama *un perrazo*, no lleva nunca bozal.

Creiem útils les anteriors consideracions, doncs ancara que al dir de pagesos y demés persones que ni ls seus bous coten ni els seus gossos mossegan, eczemplés es troben bé massa sovint de tot axó, y convidria una mica de cuydado en favor dels prócsims que no son de la casa.

—Hem vist el nombre d'«Armonia!» corresponent a n-aquet més. Es recomanable pels sonetos.

X. Y. Z.

PEL MON

Si no s'haguessen vist els comentaris de la célebre carta de D. Alfons al Cardenal Cassanyas, avans de veure la carta, segurament que qualsevol haguera pogut ser un xic profeta després de llegida aquesta. Es vritat que ha mogut molt de rebombori pero la carta te salsa. Y que pot portar cua.

Si, si; la carta es molt bonica, molt, y molt ortodoxa, pero; ay! que 'm sembla qu' aquí s'hi pot emmotllar alló de: «Lástima grande que no sea verdad tanta belleza». Perqué si les paraules que D. Alfons dexa escorre de sos llavis ó de sa ploma sobre 'l paper, poguessin traduir-se en quelcom práctic, a hores d'ara ls catalans ja tindriem l'autonomia desde 'l any passat. Allavores, quan el viatge famós, va dir ell, «*que si de su voluntad dependiese ahora mismo concedería*» lo que ls regidors Catalanistes li demanaven qu' era poc menys que l'autonomia, pro «*que cedía la palabra al Sr. ministro*» no recordo si era 'l ministre d'obres públiques.

Y ara passa dos quartets de lo metex, y sempre passarà lo metex, y lo que sembla mes estrany encara, que sempre n'hi haurá que li enviarán memorials, súplices... etc... com si s'hagués vist may que res d'axó hagués sortit efecte. Ell farà tot lo possible dintre les atribucions de *soberano* (tiba, noy) *constitucional*, pero ls bons desitjos no passen els límits de lo *constitucional*. Perqué la cosa s'ha de consultar al Sr. ministre del ram, y si es una cosa comprometedora, 'l Sr. ministre del ram ho consultarà al president, y 'l Sr. President.... se n'olvidará.

***

Y el viatge aquell s'acosta. A París diu qu'están molt contents, que ls carrers y plassas s'engalanen y

les cares dels habitants se vestexen d'una mena de llum d'alegria. Diu que hi haurá recepcions, lluminaries y tecs per a obsequiar al més escels representant de la nació espanyola, al quin, si algú s'atrevis a no respectar degudament, seria precis que Espanya 'n protestés.

Axó ho deya un polític les barbes metexes de D. Fulano, el quin, com es natural, babant de joya s'ho va creure: vista la simpatia de provincies y tot ab la monarquia ¿qui és que no s'enlluerna?

Peró en fi, dexemlo enlluernar y divertir a costa del país, qu'es en últim terme, qui sempre paga ls plats trencats, pro que 'm sembla que li despunta a flor de llavis:

Bon vent y barca nova;

perque 'm sembla que en aquet viatge lo que 'l ha d'apurar més al país no es la ida precisament sino la vuelta. Ah, si no fós la vuelta!

MYOSSOTIS.

Informació Carlista

Defunció.—Ha mort a Sant Domingo de la Calzada, l'Ecm. Senyor Comte del Sacro Romano Imperio, l'entusiasta carlí D. Román Gaytán d' Ayala. Havía conservat les tradicions de caballeritat de sos il·lustres ascendents y 'l noble amor a n-els ideals més purs; y en temps de l'impia revolució, nostre correlligionari prengué les armes y en l'última guerra civil fou ajudant de l'Ecm. Sr. Marqués de Valdespina, oncle de D. Román. Sofrí ab cristiana valentia les penalitats de la guerra, el desterro, la pérdua d'interés en sa casa y posá son deber per cim de tota mondanal conveniencia. Fou un model de fills y esposos, catòlic sencer y práctic y en estrem caritatiu.

Que Deu el tingui al Cel.

August present.—No fa molts dies els Ducs de Madrit enviaren un hermós cálzer al Sant Pare qui agrahí coralment l'oferta rica y de gust.

El cálzer, d'estil bizanti, té 28 centímetres, y está tot format d'or macis, finíssim, portant elegantment incrustades en el coll y en el peu vint grans rubies, zafirs y esmeragdes.

Es una obra qu'honra a la casa de Palloti que distinguien confiantli els Srs. Ducs de Madrit.

Ab aquet present volgueren els augustes esposos recordar una festa memorable, el 15 de maig de l'any passat, en el qual S. S. Piu X els admeté a la Missa en sa capella privada y ab les seves propies mans els doná la Sagrada Comunió.

A Vitoria.—La Joventut carlista de Vitoria es cada día més valenta y treballadora. Després del entusiasma miting a Laguardia ja's prepara per a celebrarne un de grandíots a Villarreal. També es molt elogiat y ben rebut en aquelles terres el setmanari *El Norte* per la seva enérgica actitud y valentes campanyes.

X. Y. Z.

NOVES

Secció de propaganda

Diumente vinent a l'hora de consuetut, el soci d'aquesta Secció, Tomás Salietty, donará una confe-

rencia sobre «Les Corts de Cádiz y la Libertat d' Imprempta.»

* Segons tenim entés, la part musical de la Secció de Propaganda està preparant una Missa que serà ecxecutada pel Chor de dita Secció.

* Ancora no s' ha detallat el programa de la vetllada que deu celebrarse a no trigar gayre.

Varies

La tendència a la baixa de la pressió atmosférica que indicàvem en el nombre anterior, se acentuà més durant els primers dies de la present setmana, arribant la columna barométrica a marcar un mínim de 754 mm., siguent aquest important descens acompanyat de copioses pluges que haurán acabat de refermar la regular saó que ja les terres escpimentaven; mes, ultimament les pressions han tornat a pujar.

La temperatura continua siguent fresca, y l' aire forsa humit, havent també dominat els vents del primer al segon quadrant.

* El diumenge al vespre es promogueren dos escándols en els carrers de la Barca y en el de Pedret, motivats pels Senyors de la policia, donantse el cas de que s' trovessen en pugna el guardies del municipi ab els del Governador. Es de creure que l' Ajuntament pendrà cartes en el assumpte puig els drets dels veíns no han d' estar a mercés del primer Inspector de l' ordre públic que s' senti *travallador*.

* La Companyia de ferrocarrils de Madrit a Saragosa y a Alicante, ha determinat establir un servey especial de trens, ab bitllets de segona y tercera classe, a preus bastant reduits, per facilitar mellor la concurrència durant les fires que celebra la ciutat de Girona per les festes de L' Ascensió.

* En el Institut provincial y ténic fa pocs dies que va pendre possessió del càrrec de professor de Física, que obtingué després de brillants oposicions, en Josep Estallass.

* El nostre bon amic Sr. Valllosera s' es encarregat de l' antiga y acreditada botiga y fundició del Sr. Serratosà. Desitjem a l' amic bona demanda.

* Ab extraordinaria concurrència es verifica a l' Esglesia de St. Felú la novena al Sagrat Cor de Maria, en la qual predica, com anunciàrem, el P. Matas, orador de paraula fácil, clara y eloqüent, que tan sab agermanar els sermons ab la pietat y bon gust de l' auditori.

* Dijous a la nit una dona caigué desde l' cim de l' escala d' una casa del Pont Major, quedant morta al cap de pocs moments per causa de la cayguda.

* Respecte a l' assumpte que ns incita a tractar en nostres columnes *Un suscriptor*, devem dir que la delicadesa ens proibex posar solzament en sospites a les dos societats que menta, sens indagar per nosaltres metexos si els atacs son fonamentats, ó responguentnoson la firma d' una persona coneguda per nosaltres com a fidedigna. Per aquex fi, doncs, aconcellem a l' autor de les ratlles que se ns envien ens comunicu son nom, que no sortirà pas pels *profans* a la Redacció nostra. Si no tenim mes garantia que la present, hem de cer-

car, com havem dit qui ns innovi de la manera deguda.

* Veusaquí el PROGRAMA de les Fires y Festes de la Ascensió, que s' celebrarán en aquesta ciutat.

Dia 1.—A les 7 del matí *Diana* per les bandes de música y cornetes del Regiment.—A les 10 *Ofici Solemne* a l' esglesia de St. Felú.—A les 4 de la tarda y en el passeig central de la Debesa: Primer: *Batuses de Galls*, ab un premi al vencedor. Segon: *Gran batalla de flors*, bax el següent ordre: a) Entrada de carroces, bicicletes y genets; b) Adjudicació de premis, consistents en 200 y 100 pessetes; c) batalla de flors, serpentes y confettis; d) desfilament final.—A les 7 *Sardanes* a les Rambles.—A les 9 de la nit funció en el Teatre Principal, balls & altres excessos en diferents societats.

Dia 2.—A dos quarts de 4 de la tarda: *Gran carrera de cintes* ofertes per simpàtiques madames, en la qual pendrán part l' element civil & militar; & axó cosa serà que ferà somriure dolsament a la deua de la Joventut & de l' Amor.—De 7 a 9 *Concert* a les Rambles.—A les 9 funció en el Teatre Principal.

Dia 3.—Extraordinaria *Fira de bestiar*.—De 11 a 1 *Concert* a la Plassa de la Constitució.—A les 4 y mitja *Concurs de tir de colomins*, a la Debesa, ab tres premis consistents en altres tantes medalles d' or, plata y bronzo.—De 8 a 10 de la nit enlluminació y *Festivals* pels chors y Banda Militar a la Rambla.—A les 9 de la nit funcions teatrals & varis excessos de ballarugues.

Dia 4.—De 11 a 1 *Concert* a la Rambla.—A les 4 en punt *Gran....* en castellá diuen *becerrada*, a benefici dels pobres de la localitat, presidida—válgam Deu en que han parat els torneigs antics y les adorades damas y ls forsuts guerrers!—per senyoretas, y organizada per senyorets, alguns dels quals darán fé de de sanc torera toreyant ab gracia y sal.—A les 7 *Sardanes* a la Plassa del Marqués de Camps.—A les 9 funcions teatrals en el Teatre Principal y Centre Moral, vetllada en el Centre de Unió Republicana & balls en altres llocs.

En cada un d' aquets dies podrán visitarse el Muséu Provincial y els Gabinetes de Física y d' Historia Natural de l' Institut.

* En un dels nombres passats ferem observar als nostres llegidors que era convenient s' abstinguessin de formar criteri respecte a la «Cooperativa de la Bona Prempsa» quina constitució vingueren a escplicar a n' aquesta ciutat un sacerdot director de la revista católica *La Hoja Semanal* acompanyat de dos altres Srs.

Avuy, ens creyem en el deber de reproduir del nostre estimat germá de Barcelona *El Correo Catalán*, els següents ecstremes, pera que els nostres amics sapien a que atindres per de moment respecte a dita cooperativa.

«Primero. Al mencionado sacerdote le han sido retiradas las licencias ministeriales, incluso la de poder celebrar Missa.

Segundo. También le ha sido quitada la censura eclesiástica a la hoja semanal que dicho señor dirige».

* S' están tramitant els procediments canònics per a la beatificació de la Venerable Agna María Tai-

gi. Nasqué aquesta futura Santa a Siena, y dona d' un recader (fachino), fou mare de 8 fills, a la cristiana educació dels quals s' entregá enterament, morint a Roma en 1837. Sa vida fou un eczeemple de virtuts admirables, santificantse en les ocupacions de l' ecistencia d' una bona mare de familia. Era pobra y sens instrucció.

* *El Correo Español* del día 23 va ser denunciat y ho ha sigut per la felicitació a l' Augusta Sra. Duquesa de Madrit en el seu cumpleaños, motiu que, com diu l' estimat colega, es tant futil que fins no s' pot creure que haja sigut la veritable causa de la denuncia. Mes aviat es de creure que son altres els motius: per eczeemple, la publicació de certs articles que tenen gran resonancia al ecstranger, y que son molestosos per a certs personatges que habiten certs palaus de... *Ponent*.

* El diumenge prop-passat a Cassá de la Selva, anant a missa un home tingué la sensible desgracia de que l' hi sobrevingués un accident, que l' hi causá la mort a l' instant.

* Per la guardia civil foren denunciats al Jutjat municipal de Bordils, dos joves que l' diumenge pescaven en el Ter, contra lo prescrit per la lley de la pesca.

* Entre Cassá de la Selva y Girona, ha quedat instalat el telefon, que dintre breu temps es posará a disposició dels abonats.

* Segons ens diuen de Tossa de Mar, sembla que el pobre *den Jordi* queda molt mal parat en aquella població, per lo que no seria de mésque les autoritats vegessin que no se l' matiritzés tant al pobre xicot.

* En la població de Llensá, trobantse fora de casa seva l' dijous de la setmana passada, n' Eulogi Meches Mató l' hi robaren 2.322 pessetes, que tenia tancades a casa seva; 2.275 dintre l' bagul, y 47 dintre una caixa.

* La setmana passada desaparequé d' una masia de Banyolas, nomenada «can Puig de la Belleca» un home un home, a n-al que se l' hi trobá la gorra y la petaca a la vora del estany, sens que s' hagi tingui cap mes noticia d' ell.

* El poble de Sant Andréu Salou el diumenge celebrá la festa del Roser, tocanti un bonic ofici y sardanes a la tarde la música de Salt.

* L' orquesta «Unió Banyolense» ha quedat definitivament constituída, bax la eirecció de l' intelligent mestre de fiscorn en Narcís Martí (a) Simó.

* Segons sembla per noticies rebudas de fora, dintre breu temps serán acabades les obres del pont de ferro que s' construex sobre l' Ter, y que tant contribuirá a la mellor facilitat de les relacions comercials entre l' Alt y l' Bax Ampurdá.

* Els germans Maristes han adquirit una bonica finca de Palamos, coneguda per «El Parque, aont establiran llur morada.

* El diumenge passat a les vuyt del matí en gran nombre de carruatges sortiren cap a *La Bisbal y Palafrugell* els coristes de la Societat Artística «Orfeo Gironí» acompanyats de la seva Junta Directiva y de varis socis protectors,

per a donar un concert a cada una d' aquelles poblacions. A *La Bisbal* foren rebuts els Orfeonistes per una comissió de l' Ajuntament, les Juntes de *La Lira Bisbalense y L' Escut Emporitá* ab sos respectius estandarts y la orquestra La Principal que als acorts d' ayrosa marxa els acompanyá fins a casa de la vila ont l' Orfeo cantá admirablement *El Rossinyol* que fou molt aplaudit. A les 3 de la tarda doná l' anunciat concert en el teatre Principal, el qual resultá un éczit per l' Orfeo Gironí. Totes les composicions foren justament aplaudides meresquent algunes els honors de la repetició. Terminat el concert repengueren la marxa cap a Palafrugell ont els sortiren a rebre les autoritats y comissions de les societats y l' chor *La Taponera* ab el seu estandart.

Davant d' un públic de més de 3.000 persones l' Orfeo cantá *El Rossinyol* a ca la vila y *Hivernenca* a la plassa, essent entusiastament aplaudida aquesta hermosíssima composició. El concert celebrat en el Teatre del Centre Fraternal sigué immillorable, de manera que sens temors pot calificarse de triomf artistic de l' Orfeo. La major part dels nombres del programa foren repetits y tots aplaudidíssims.

Felicitem a l' «Orfeo Gironí» y d' una manera especial al seu digné mestre el Sr. Mollera el qual ab la seva constancia y ab els seus no comuns conexements musicals, ha dotat a Girona de una entitat qu' es honra de la ciutat.

* No fá molts días que a la vila de Calonge, es constituí la junta local de l' Associació de propietaris surers.

El president es en Pere Oliver; els vocals, en Josep Bou, en Miquel Boada y n Tomás Avellá Puig; el secretari, en Martí Dalmau Montanet; y l' delegat per la central, en Jaume Veray Vallés.

* Uu comerciant fill de Palafrugell, que actualment residex en els Estats Units, nomenat Josep Torres, ha ofert la cantitat de cinc mil pessetes per la construcció d' un edifici per les escoles municipals d' aquella vila, la de conformitat a les eczigencies de l' higiene y de pedagogia modernes.

El felicitem de cor desde les columnes d' aquest periódic, per aquesta obra de caritat que tant de be pot portar a la vila de Palafrugell.

* Llegim que l' Associació de Filles de Maria de Pamplona, ha fet públic l' acort pres per 3.000 associades, de no llegir *El Imparcial*, *El Liberal*, *La Correspondencia de España*, *Heraldo* y *El País*, de Madrit, com tampoc revistes il-lustrades y de modes que sien immorals. Han merescut l' aprobació y benedicció del seu prelat.

¡¡FUMADORES!!

Si voléu conservar vostra salut, fuméu l' acreditat é higiénic

PAPER JORDA

Imprempta J. Franquet y Serra.—Girona

SECCIÓ D' ANUNCIS

JOAQUÍM FONT Y FARGAS

SEGURS Y REPRESENTACIONES

SEGURS DE TOTES CLASSES; INCENDIS, VIDA, DE CULLITES, ETC., ETC. - SEGURS INFANTILS

PERITATGE DE INCENDIS - REVISIÓ DE PÓLISSES DE SEGURS - SEGURS DE QUINTES

AGENCIA Y REPRESENTACIÓ DE TOTA CLASSE D' ASSUMTOS LÍCITS

ADMINISTRACIÓ

Abeuradors, 7, 2. - GIRONA

SABATERIA MODERNA

Miquel Capella

Variat assortit de calsat de totes menes. Preus econòmics.

Minutí 4 y Ferrerías Vellás

Biscuits fullats

els millors en la

Drugueria de Narcís Arpa

LA BISBAL

P. MARESMÀ

ESPECIALTAT EN GUANTS

Fotografia de A. Garcia

Calle S. Francisco 10 y 12 (Chaflán al Puente de Piedra)

Esta casa regalará a todos los niños y niñas que hagan la Primera Comunión, un retrato con cartulina especial por cada seis, el mínimum, doble tamaño que de las fotografías encargadas.

El público podrá cambiar la fotografía de doble tamaño por otra pintada del mismo tamaño.

LA UNION DE NORWICH

Sociedad mútua de seguros sobre la vida

fusionada con

"LA AMIGABLE"

FUNDADA EN 1706

La más antigua Sociedad de seguros sobre la vida, en el mundo.

SINIESTROS PAGADOS, MÁS DE 22.000.000 l. e.

BENEFICIOS REPARTIDOS, MÁS DE 5.000.000 l. e.

NUEVOS SEGUROS POR AÑO, MÁS DE 2.500.000 l. e.

Joaquín Font y Fargas

Abeuradors, 7, 2.º

La calvicie ha sigut per fi vensuda!

pel Doctor V. Stakanowitchz

ab 1.º us de la LOCIÓ CAPILAR ANTISÉPTICA

Aquesta loció recomanda per totes les eminencies de Sant Petersburg, París y Viena, paralisa la cayguda del cabell, fortifica las glándulas sebáceas, fa renaxer el cabell en totes edats y li torna'l seu color primitiu, curant radicalment totes les malalties de la pell y cabell.

La tinya pelada, tant frequent que forma plaques simétriques en el cap ó altres parts del cos en que's presenti, axís com la favorable que aparex formant crostas que al desaparixer dexen claps semblants als de la verola, se curan ab la Loció Capilar Antiséptica.

Gratis solicitando al representant a Espanya del Dr. Stakanowitchz. - Maximí Fernández

Carrer de la Argenteria. - GIRONA

ESTABLIMENT DE MÚSICA SOBREQUÉS

Representant esclusiu dels pianos de major exportació d'Espanya, Ortis y Cussó.

GRAMOPHONS. - Depòsit de discs de Misses impressionats per la Capella Siestina de Roma.

Lloguers. - Ventas al contat y a plassos. - Afinacions. - Música.

Ciudadans, 11. - GIRONA

Farmacia del Dr. F. Sastre y Marqués

(Sucesor del Dr. MARQUÉS)
Hospital, 109 - esquina Cadena - BARCELONA

Pastillas calmantes para la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vino de Ostras del Dr. Sastre y Marqués, el mejor de loé tónicos.

Azúcar vermifugo del Dr. Sastre y Marqués, precioso remedio para expulsar las Lombrices.

Esencia febrifuga del Dr. Sastre y Marqués, contra toda clase de calenturas.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, es la salvación segura de los niños en todos los accidentes peligrosos de la dentición.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Con este precioso remedio se evitan todas sus enfermedades.

Tintura para el cabello del Dr. Sastre y Marqués. Lo mejor que se conoce para dicho objeto.

Exilir antiabético del Dr. Sastre y Marqués. Lo más seguro para curar tan terrible enfermedad.

Aguas Minerales recibidas directamente y Centro de Especificos Nacionales y Extranjeros

Casa especial en Jarabes medicinales dosificados

Esquelas de defunció, de funeral Y RECORDATORIS

S' imprimen a preus baratíssims

y sens competencia en la

Imprenta de Joseph Franquet y Serra, Argenteria, 26 y Forsa, 14

GIRONA

FUMADORS!!

Es ja hora que us despreocupen y no donguen crédito a lo que tan falsament diuen, alguns fabricants poc escrupulosos atribuint a n' els seus papers de fumar propietats medicinals que no tenen ni han tingut may, dient que es fabricat ab el suc de varies plantes pectorals contra lagtos, afeccions del coll, etc. explotant d'aquesta manera la bona fé dels fumadors ignocents.

Si volen fumar bon paper demanen PAPER CARLETS.

Premiat en l'exposició Universal de Paris 1900 y en la de Barcelona en 1888.

Se ven per tot arréu.

LENCERIA LA CONFIANZA

DE LEON BELLOC

Progreso, 31. - GIRONA

NOVEDADES, MANTELERIAS,

Tapetes, Cortinajes, Transparentes,

Gran surtido en tiras bordadas.

ARMERIA

DE

Gayetano Garbó

Carrer de la Argenteria 30, cantonada

Escopetas, revolvers y pistolas de diversos sistemas.

Sarrons, Cartuchos y demás artículos de cassa.

Filats, Reclams de manxa y demás sistemas per a cassar guatles.

Pistola Brocwin de set tiros y set de dipòsit.

Pólvora de marcas variadas, cartutxos, etc. etc.

Carrer de l' Argenteria, 30

(CUATRE CANTONS)

L' ART MUSICAL

Joán Durán

Plassa de la Constitució, 2

Se venen y lloguen pianos de teclat y de manubri a preus convencionals.

Reparacions en tota clase d' instruments de música.

2, Plassa de la Constitució, 2